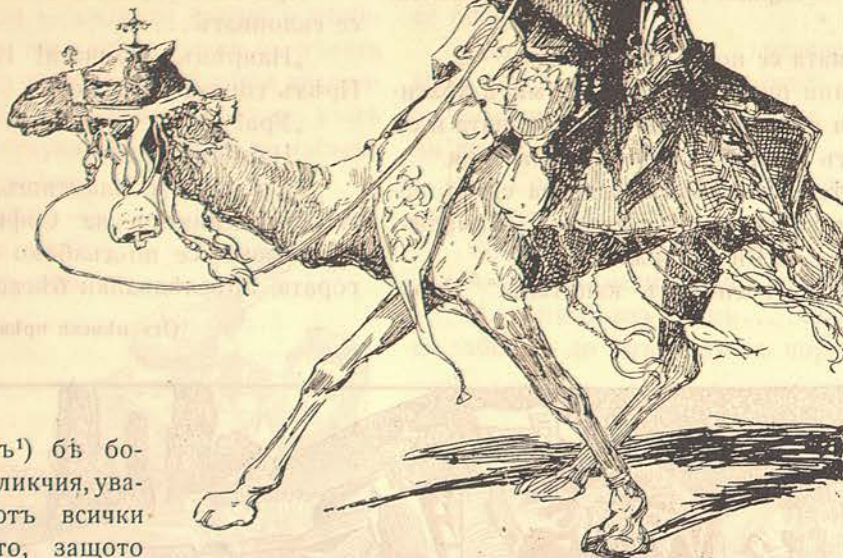

ИСТОРИЯТА НА АБУ-САБЪРЪ, НАРЕ- ЧЕНЪ ТАТКО НА ТЪРПЪНИЕТО.

(Изъ 1001 ношъ — приказка за дѣца и юноши).

бу-Сабъръ¹⁾ бѣ бо-
гатъ чифликчия, ува-
жаванъ отъ всички
жители на селото, защото
бѣ извънредно справедливъ,
мждъръ и търпѣливъ човѣкъ. Той даваше
хлѣбъ на мнозина люде, които обработваха
земитъ му, и съ всичкитъ се отнасяше друже-
любно и бащински.

Единъ день единъ отъ говедаритъ му
съобщилъ уплашено, че люде съгледали да бро-
ди наоколо единъ зълъ лъвъ, който билъ вече
изялъ нѣколко добичета. Тия пакости се по-
вториха на другия день толкова много, че се
заплашваше да загине цѣлото Абу-Сабърво
стадо. Жена му го потърси, за да го надума
да устрои ловъ срѣщу дивия звѣръ, който тол-
кова пакости бѣше вече извършилъ, но Абу-
Сабъръ ѝ отвърна: „Търпѣние, само търпѣние,
мила жено; лъвътъ, който ни причинява та-
кава болка, е дивъ и зълъ и рано или късно ще
си получи своята награда. Ние трѣбва само да
почакаме“. И Абу-Сабъръ бѣ казалъ право,
защото не слѣдъ много врѣме царьтъ бѣ
убилъ на ловъ самъ тоя лъвъ.

Нѣколко дена слѣдъ това въ селото бѣ
убитъ единъ човѣкъ по единъ съвсѣмъ необя-
снимъ начинъ, и, понеже селянитъ не можеха
да уловятъ и прѣдадатъ убийцитъ, царьтъ

заповѣда да се ограбятъ и сринатъ всич-
китъ къщи. По тоя начинъ Абу-Сабъръ за-
губи цѣлия си имотъ, и когато жена му го
караше да отиде въ царския палатъ и да се
оплаче, защото всички познаваха неговата
честностъ, той ѝ отвърна: „Само търпѣние,
търпѣние, мила жено; царьтъ върши неправ-
ди, но единъ день ще плаща за туй скжпо.
Който отнема имота на ближния си, единъ
день самъ ще изгуби това, което притежава“.

Единъ завистливъ съседъ бѣ дочулъ тия
думи и отиде, та ги обади на царя. Царьтъ се
разсърди страшно, подозрѣ въ думитъ на Абу-
Сабѣра нѣщо лошо и заповѣда да отнематъ
на послѣдния и онова, което бѣше му остана-
ло, и да го изпждятъ заедно съ жена му и дѣ-
цата му отъ неговото огнище. Сега жена му
го упрѣкна, че винаги е казвала, че неговия
начинъ на протакане и очакване ще ги опро-
пасти до край. „Ето ни сега въ хубаво положе-
ние, безъ помощъ и безъ подслонъ“ — гово-
рѣше тя. — „Търпѣние, само търпѣние, мила
жено“, приповтаряше непоколебимо Абу-Са-
бѣръ; „търпѣнието ще бже рано или късно
възнаградено“. Докато говорѣше тѣй, една чета
разбойници нападна него и хората му, и имъ

¹⁾ Думата Сабѣръ е персийска и значи търпѣние.